

Діло

<p>Виходить щодня рано крім понедітків.</p> <p>РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок 14, II. пав. Конт. пошт. шпак. 26.729.</p> <p>Адреса тел.: „Діло-Львів“.</p> <p>Число телефону 261</p> <p>Рукописи редакції не звертає.</p>	<p>ПЕРЕДПЛАТА в Австро-Угорщині:</p> <p>місячно . . . . . 3-40 К. чвертьрічно . . . . . 10- піврічно . . . . . 20- квірічно . . . . . 40-</p> <p>у Львові (без доставки):</p> <p>місячно . . . . . 3- чвертьрічно . . . . . 9- піврічно . . . . . 18- квірічно . . . . . 36-</p> <p>в Німеччині:</p> <p>піврічно . . . . . 20- М. квірічно . . . . . 40-</p> <p>За зміну адреси платити ся 50 г.</p>	<p>Ціна оголошень:</p> <p>Стрічка петитова, двохшпальтова 40, в надписанні 60, в олов'яках 80 с. в редакційній часті і К. Поштомлені гроші ввічливо і заручки 150.</p> <p>Некрологія стрічка і К.</p> <p>Стамбоголошення за окремою угодою.</p> <p>Одна аршірська коштує у Львові 12 с. за провінції 14 с.</p>
--	---	---

Видав: Видавничча Спілка „Діло“.

Начальний редактор: Д-р Ваоніль Панейно.

ВІДОМЛЕНЄ Ц. І К. ГЕНЕРАЛЬНОГО ШТАБУ з 11. вересня.

ВІЙНА НА СХОДІ.

Коло Соляки на Буковині російський наступ відігнав дещо наші лінії. Над Прутом і в Східній Галичині по обох сторонах оживлена діяльність.

ВІЙНА З ІТАЛІЄЮ.

Перерва в боях над Сочєю триває далі. Без огляду на те, чи Італіїцї плянують ще якісь наступи, можна дотеперішній вислід одинайця тижнів битви над Сочєю, початої д. 17. серпня ствердити в сей спосіб, що також і нова проба єдиного непритателя не вуміла првести ніякої зміни у воєнній положенню на південнім заході, та що битва аж до сей пори означає без сумніву нову невдачу Італійців. Звняте села Сельо на Красі, яке в початку поїв лежало на нашій найбільше висуненій області, творить однуку користь непритателя. Коли наші вожди та їх генеральні штаби через безупинне, ґрунтовне введенє в дію штуки веденя війни створили умовини для мобільної оборони, то наші хоробрі війська, а серед них все на переді піхота, здобули собі знов тривалу славу. Так само повні успіхів були для нас бої в долині Віппах і коло Горніці, де ні один, хочби навіть вузкий пасок землі, не остав в руках непритателя. На горбку Вапіцца Нейґенґейт мали Італійці початковий успіх, який спонукав нашу уяву взяти наші лінії на просторі 14 км. о 2 до 7 км. взад.

Від сей пори не повели ся всякі могуті проби непритателя, щоби наступаючи на Монте Сан Габріеле і на відтинок, положений на північній схід відтам розвинути користь, добути за міну великих жертв в операційний успіх. По-Мі коло Врг і на Вайсіцца в жадній мірі не загнули на положенє над Сочєю. Бої, передані бої о Монте Сан Габріеле, будуть ся все відчувати, де буде ходити о вкаване приміру найконтривалійших, найславніших оборонних боїв. Сила ужитих Італійцями в битві над Сочєю в дивній на області ледви кількакілометрової не має собі рівної у всіх атаконих боях світової війни. Втрати Італійців відповідають новому способови веденя війни. Вносять вони, де числячи 20.000 полонених, після найдокладнішого числення 230.000 жоанірів, отже майже чверть мільона. Група військ генерала полковника Фей Борровіча може в останніх успіхів черпати сміливу надію, що о її побідний опір розб'ють ся також в будуччній вській наступі непритателя, який веде війну в цілі грабежи країв.

ВІЙНА НА БАЛКАНІ.

Непритатель рушив вчора по полудни до наступу на наші становища в горах на схід від Могрідес. Відперто його всюди, на двох місцях хоробрим наступом австро угорських батальонів. В області на південь від Бераат наші обороняючі відділи відперли непритательські навали. В часі ожидених боїв італійська корабельна ескадра острілювала в околиці на північ від устя Влоуза старий, багатий в історичні пам'ятки, монастир Поїані, який рівночасно бомбардували також летуни, які вбили кількох монахиців.

Львів, 11. вересня 1917.

Урядова „Gazeta Lwowska“ з нинішньої дати приносить на вступі реляцію про подорож міністра по Східній Галичині. Реляція містить стверженє загального знищеня й обіцянку швидкої помочи.

В стверженю загального знищеня заслугують на особливу увагу отсі слова:

„В першій лінії потерпіла знаменито загосподарована велика власність, в черги міста й місточка, а в кінці мала власність і села.“

Чому мала власність і села мали потерпіти найменше, а велика власність найбільше? Чи при воєнних операціях особливо ошаджувано малу власність і села?

Хто не знає-би галицьких відносин, для того ті слова урядової реляції були-би справді загадкою.

Але на тлі галицьких відносин ті слова аж занадто ясні. Ходить о се, щоби гроші, призначені на відбудову Східної Галичини, всадити перше всего в велику власність, потім у міста й місточка, а селянство оставити на останнім місци. Чому? Бо велика власність в Східній Галичині, се „ostoja polskości“, міста і місточка також, а села — українські. Отже польський елемент скріптити.

Звертаємо на се увагу усіх наших покликаних чинників. Нехай ратують наш нарід від загубелі на своїй власній землі!

Російський замах на українське військо.

Львів, 11. вересня 1917.

Низше подяємо заповіджені вчора докладніші відомости про напад російського війська на відділи полку ім. Богдана Хмельницького в Києві. З сих відомостей довідуємо ся, що ще перед сим нападом було якесь „усмирюване повстаня українського полку ім. Полуботка“. Звернемо увагу також на погрозу Корнілова спинити українізацію війська. З того всего видно, що напруженє між Україною й російським правительством зростає.

Та треба зазначити, що вісти, які маємо, походять з-перед місяця. Як пішов розвиток подій за той час, що ділять нас від тих подій не знаємо. Можемо тільки здогадувати ся, що ме стало ся нічого, що мало би рішаюче значінє, бо про се буди би бодай офіційальні відомости.

Знаємо тільки, що тимчасом уконститував ся новий Генеральний Секретаріат, що свідчить про організованість і солідарність українського табору.

Знаємо також, що Керенський усунув Корнілова зі становища начального вождя.

Напад на відділи полку ім. Б. Хмельницького.

Генеральний секретар для військових справ С. Петлюра в своїй реляції до делегації Генерального Секретаріату в Петрограді так представив напад:

„Два ешелони полку Богдана Хмельницького вирушили 8. серпня на фронт. Перший ешелон виїхав о 9 год. 40 мін. вечером. Одночасно почули ся вистріли з боку магазину в напрямі відходячого ешелона. Очевидно се була провокаційна стрілянина. Дальше стрілянина в мірі виїзду ешелона збільшила ся з боку залізничних шляхів від стайі Соломенка. В часі переїзду ешелона попри стайю Київ пасажирський во чали стріляти міліціонери. Публика протестувала проти нічим невикликаних вистрілів, але міліціонери не звертали, поки не відійшов ешелон. Почало ся замішанє і паніка. Міліціонери й кирасіри стали запасати ся патронами. Потім, невідомо, на чий розпорядок, часть кирасірів пішла на лінію, що веде в товарової стайі, де засіли кирасіри близько подотна за будинками й вагонами, готовлячи ся очевидно на стрічу другого ешелона.“

Другий ешелон мав виїхати в 40 мінут по першій. Його начальник перед відходом ешелона категорично заборонив давати салви. Салдати угодили ся. Патронів не видано салдатам. При відході другого ешелона почули ся з боку

Батізової гори поодинокі вистріли, з котрих одним смертно рашено одного богданівця. В міру відїзду ешелона, як з лівого, так і з правого боку залізничного шляху піднав ешелон обстрілюваню. Коли ешелон зблизив ся до пасажирського двірця, стрілянина з боку стайі збільшилася, не вважаючи на оклики, що почули ся в відкритих вагонах: „не стріляти“. При огляданні слідів від куль сконстатовано, що стріляли в напрямі до ешелона. А слідів куль, які вказували би що ешелон стріляв до публики або до двірця, або в напрямі шляхів, не стверджено. В часі дальшої їзди ешелона продовжало ся його обстрілюванє. За кадетським мостом, де ешелон затримав ся, устала на час стрілянина. Перевязано раниених, перенесених до особового вагону. Показало ся, що убитих було 5 людей, раниених 18 людей.

Ешелон рушив в дальшу дорогу, але коло Волинського посту на приказ команданта стайі „1-ий пасажирський“ ешелон затримав ся. В той час з високого масиву знов почули ся чийсь вистріли до поїзду. Начальник ешелона звелів згасити світло в вагонах і не виходити з них, але тим немешє стрілянина продовжала ся і ешелон почав обстрілювати кирасіри з машинних крисів. Хтось навіть кергував стрілянину, приказуючи стріляти низше. І кулі стали ціляти в колеса. У вагонах почули ся лямент і крики. З деяких вагонів зроблено поодинокі вистріли у відмовілі на обстрілюване з насмію. Часть ешелона під впливом паніки й розстрілу стала розбігати ся. Треба мати на увазі, що вже при відході ешелона значна його частина роздягла ся й положила ся спати. Тому то в часі обстрілюваня коло Волинського посту люди, розбуджені вистрілами, розбігали ся в паніці, бої й роззягнені.

Колі стрілянина устала, ешелон окружили кирасіри й дали команду: „Виходи з вагону, зоставляй зброю“. Потім стали відправляти богданівців окремими групами на стайю, яричім поводили ся з ними грубо. Людям били прикладами ружиними, роззброено товаришили на силуство й маруга. При сім чули ся оклики: „Ми вам покажемо автономію“. Одного з богданівців салдату убито вже після того, як у нього відібрали ружинцю. Одного роззято шаблями по свідочтву самих же кирасірів. Лікар ешелона просив ротмістра зробити перевязку раниеним, але командачт ескадрони не дозволив і ранині лишили ся без помочи до рана. Офіцирів також роззброено й вони піддали наругам і насильству. Ешелон відвели на резервовий шлях. Тоді розграблено офіцирські річи. О 4 год. ранком офіцирів відвели до почекальні

СКОЛАДАЙТЕ
НА ФОНД ІМ. МИТРА А. ШЕПТИЦЬКОГО
ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СИРІТІ

на станії й на розпорядок Оберучева відіслали навад до Києва. Убитих салдатів Богданівського полку нараховують 16, раних коло 30. Серед кирасирів є двох ранених. Загального числа жертв ще не ustaleno, бо багато розбіглося і поодинокі зголошують ся до шпиталів.

Часть другого ешелона відправлено на етацию Боярка, де їх стріли кирасіри й домські козаки, вивели з вагонів на ялсму й окружили. Окружених тримали під погрозою двох машинних крісів. На просьбу дати торбинки, що би хістати що попоїсти, кирасіри відповідали по грозою накормити кровю. Коли мешканці Боярки принесли богданівцям хліба й иншої їди, кирасіри не допустили, заявляючи, що вони покажуть Українцям автономію і скоро заведуть старі порядки. Кирасіри ввагали при виладовуванню кидали погрози й наруги на адресу Української Ради та всього українського руху. З деяких посадчень виходять, що кирасіри ще раніш готували ся уладити стрічу богданівцям. Є свідоства, що деякі приготували зробили ще за дні. 9. серпня коло 3 год. по полудни одного вайденного в бараболах салдата, що втік з ешелона, кирасіри порубали шаблею.

Коли розпочало ся слідство, до якого приступили тільки о 2 год. дня 10. серпня, військово-слідчий судія двірцевого участку поручник Васильківський, член Українського Празничного Товариства, був чомусь усунений від слідства. Треба зазначити, що поручник Васильківський як слідчий судія ствердив, що, судячи по характеру напруги й паданя куль, вони летіли з боку двіря, а не з боку ешелона. Після того військово-прокуратор заявив поручникови Васильківському, що увільняє його від слідства й його участку. Васи́ківського замінено иншим слідчим судією поручником Плетніовим. Серед кирасирів є два ранені. Є ранені й серед публіки, але нема даних, які доказували би, що до публіки стріляли з ешелона, котрий був відділений від двіря на шляху його їзди рядом вагонів і високих домів.

З усього ясно, що трагічні проводи богданівців ариготовили якась уміла й тямничка рука. Є підваріє на провозачію в цілі викликана неурядків. Головнокомандуючий південно-західним фронтом звелів утворити спеціальну комісію з генералом Ремером на чолі. У склад комісії входить також два воєнні представники від Центральної Ради, два представники, назначені Обуручевим, військово-слідчий судія і з дорадчим голосом як генеральний секретар Садівський.

Арештоване ген. Кондратовича і команданта полку ім. Б. Хмельницького Капкана.

„Новое Время“ з 17. и. ст. серпня доносить:

На розпорядок верховного головнокомандуючого визначено слідство в справі поступованя члена Військового Комітету Центральної Ради ген. Кондратовича й команданта українського полку ім. Богдана Хмельницького — Капкана, увільненого з посади й арештованого. Обоє обиднувачують у невиконанню приказів начальства, першого при усмирюванню повстаня українського полку Полуботка, останнього в часі повстаня українського богданівського полку. Одержано розпорядок верховного головнокомандуючого скасувати утворену Центральною Радою комісію для розсліду кривих подій при відсиллі на фронт українського богданівського полку й зосередженя цілого слідства в сій справі в руках генерала Ремера, відкомандированого з головної кватири з огляду на кваліфікацію Центральної Ради на провокацію темних сил у сутичці богданівців з кирасірами. На розпорядок ген. Корнілова утворено спеціальну комісію для розсліду сих кваліфікованих подій.

Погроза Корнілова.

Як доносить „Робітничя Газета“ з 13. и. ст. серпня, з приводу нападу на полк ім. Б. Хмельницького в Києві прийшов з фронту від верховного команданта армії Корнілова приказ, що як покаже ся, що в ножах вимувають козаків полку ім. Богдана Хмельницького, то полк скасувати, а українизацію війська змінити.

Загальна мобілізація Японії?

БЕРН. (Тіб.) Дневники доносять з Риму: Agenzia Americana довідують ся, що японські власті на американській території одержали порученє в справі недалекого викликания до війська Японців, перебуваючих в Америці, яких має бути там понад мільон.

ЗВІДОМЛЕНЕ ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ з 11 вересня.

ЗАХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Група війск бав. наст. прест. Рупрехта: Бої артилерії на побережу Фляндрії і в луку Іпері доходили хвилями до великої сили. Відперто наступи Англіїців на південний схід від Лянгепарт і на північ від Фреценберг. Коло Вільре на північний захід від Ст. Кантеннині рано счинили ся нові бої, які випали для нас корисно.

Група війск німецького наступника престала: Удареміено наступи Французів, виконані по сильнім огневім підготовленню на північний захід від Рене і в кількох відтинках в Шампанії. На східнім березі Мози наступили вчера великі французські сили на просторі між лісом Фоссе і лісом Шан. Неприятеля, який на південний захід від Варвіль вдер ся до нашої оборонної стріфи, виперто проти-наступом. На решті фронту французські атаківі рязи зломили ся в нашім обороннім огні. Пігнавши ся за неприятелем, посунули ми в кільком місцях наші лінії наперед.

Поручник Фос вістрілів учера три неприятельські самолети, збільшючи число своїх побід до 45.

СХІДНИЙ ТЕРЕН ВІЙНИ.

Фронт війск бав. князя Леопольда: Від моря до Двини між нашими й російськими становнишами численні сутички передних війск. Неприятель втратив полонених. Наступи російських підвідів в лісній околиці на північ від Гуситина і над долішним Збручем відперто.

Фронт війск архикк. Йосифа: В південно-східнім закутку Буковини перейшли Росіяни до наступу. Осягнули тільки місцеві користи коло Соляки. Між Тротушем і Ойтозом неприятель доси не повторив своїх безуспішних наступів.

Фронт Македонський: В горстій околиці на південний захід від озера Охрида німецькі й австро-угорські війська перешкодили Французам посувати ся вперед.

Поголоски про смерть Керенського.

СТОКГОЛЬМ (Тіб.) 10. вересня. „Afton Bladet“ доносить з повного резервою про поголоску, досі не ствержену, яка ширить ся в Торнес, що Керенського в суботу чи в неділю убито. Тимчасове правительство затігло сю відомість, яка одначе розширюєт ся як блискавка. В Петрограді панує незвичайне замішанє і паніка. Корнілов відмовляєт ся покинути своє становище та стверять ся здобути собі мішанські і патріотичні круги.

Корнілов і Керенський.

Дивізія кабінету? — Дивізія Корнілова намерує на Петроград. — Робітничо-мюніципальна рада і петроградські козаци проти Корнілова.

АМСТЕРДАМ. (Тіб.) Бюро Райтера доносить з Петрограду, не подаючи дати: Наслідком звизаня Корнілова до тимчасового правительства димісіонував цілий кабінет, що би дати Керенському цілковиту свободу діяння. Всі міністри повнят на разі тимчасово свої функції. Рано було в місті спокійно.

АМСТЕРДАМ. (Тіб.) Райтер доносить з Петрограду під датою 10. вересня: На залізничній лінії в Люби до Петрограду зірване шини. Перші відділи війск Корнілова мали вже прибути до Люби, що лежить в віддаленю 100 верст від столиці, в котрій находять ся війська вірні правительству. Так звана „дика дивізія“, якою проводив Корнілов, опустила фронт і почала марш в напрямі столиці. Обсядила вона залізничний дворець в Вириці в віддаленю 45 верст від Петрограду, на залізничній лінії з Петрограду до Рибинска, на якій счинено всякий рух.

ПЕТРОГРАД. (П. Т. А.) З нагоди відклякня генераліссімуса Корнілова видав адмірал Развозов приказ до балтійської флотії, в якій ззиває її, що би була приготована на небезпеку, яка грозить їй від неприятеля, що би оминула незгоди і виповнювала зарядженя тимчасового правительства.

ПЕТРОГРАД. (ПТА). Центральний комітет ради робітників і жовнірів та комітет селян вивав відозву до армії і до залізничних та поштових функціонерів, в якій ззиває їх, що би не сповнювали приказів Корнілова, тільки виключно прикази тимчасового правительства і робітничо-жовнірської ради. Подібне звизанє до залізничників видав Керенський. Чотири жовни

козаків, що стоять в Петрограді, висказали вірність правительству. Рада робітників і жовнірів в Кронштаду заявила ся по стороні тимчасового правительства. Правительством змєсло стано-вище військового команданта петроградської області, Генерала Васильковського, який має єм-гідність, поставлено до диспозиції, а його помічника генерала Косміна іменовано командан-том поліції.

Монархістична організація в Петрограді.

БЕРН. (Тіб.) Російський справознавець Bund-у доносить: В Петрограді вийртно монархістичну організацію на широку скалю. Називала ся вона „Святою Росією“, з органом була завішена недавно часопись „Грози“, яку розширювано головно між жовнірами на ромунських фронті. Одна із статей „Грози“ доказувала, що тільки цар може дати Росії хліб і мир. Англіїці і Французи є неприятелями Росії.

Треба безпробовочно заключити мир. Головними провідниками організації були Блжмєв, лікар Протопоп, Глинка, Янушевський, б. редактор консервативної „Земщини“ і співробітник сього півсьма Слотников. Всіх арештовано.

Скликанє парламенту.

Відень, 11 вересня 1917.

Засіданє Палати послів скликанє на в-второк 25. вересня. На порядку нарад поставлена бюджетова провізорія.

ВІДЕНЬ. (Тіб.) На днернім порядку найближшого засіданя палати послів д. 26. вересня о год. 11 перед полуднем находить ся як перша точка звіт комісії справедливости про инесім палати панів, а саме: а) закон, силою якого звільні особи піддаєт ся звіймово під військове судівноцтво, б) закон про зміну кількох постанов закона з дня 23 мая 1873 в справі твореня ліст присяглих, в) закон про нове розсаїженє засуджуючих оречень військових судів, виданих на основі розпорядженя з дня 26 червня 1914 і 4. падолиста 1914, а се у власнім поступованю зглядно в поступованю перед доразовими судами.

Німеччина згоджуєт ся привернути самостійність Бельгії.

ГАГА. (Прив. тел.) Звичайно добра поінформований берлінський кореспондент часописі „Tijd“ доносить: Можу звістити, що виділі ємог державної соювної ради і парламенту анготонєв в пятницю відповідь на папську ноту і при тім обговорив питанє про віддачу цілої Бельгії, та що в тім зміслі вже навіть справа порішено. В німецькій відповіді на папську ноту має бути звязку з попередніми заявами сказано, що Німеччина в тім оборонній війні, яку веде, не жодякого приводу постібно займати Бельгію, коли в другій стороні було би запрошено, що Бельгія не заключить ніякого окремого договору про свою самостійність з одною або з кількома державами коаліції. Бельгії має бути дозволено здержувати лиш стільки війск, скільки треба на здержанє даду в нутрі держави. В кінці населеню Бельгії повинно бути признанє право самоозначеня також що до розділу на ємоноів язикової ріжничі мєля заведеної вже ємо-стемі. В иншій часті предложєня згаданой комісії висказуєт ся сподіванє, що Німеччина не була би тому противна, що би свіділати при ємо-сподарській відбудові Бельгії, в чім вона має інтерес як сусідня тогрозельна держава.

ПРОСИМО

при зміні адреси конечно

- 1) надіслати 50 с. за переведенє змін
- 2) подати побіч нової і стару адресу.

Адміністрація „ДАА“.

Рібо не утворить міністерства.

Чому соціалісти відмовили співучасті.

ПАРИЖ. (Тіб.) Рібо вія в неділю наради з політиками, яких бажав покликати до сього

Жертуйте на Волинські школи!

кабінету. Здалося, що вложено кабінету на веселле, коли ненадійно заступники парламентної соціалістичної групи заявили, що вони не можуть взяти на себе відповідальності за утворення нового правительства. Міністер для справ муніципалітету Томас заявив Рібо, що він не може його даліше попірати. На тім перервало переговори. Одісля відбули ся нові наради Рібо з міністерськими кандидатами. Рібо пробував вложити кабінет без соціалістичної групи. Одніа міністер війни Пендес заявив, що він вважає неможливим зречи ся співдальності соціалістів. Супроти такит трудностей Рібо побачив, що він не зможе утворити нового правительства, та вложив в руки Поанкаре дане йому поручення.

Агенція Аваса доносячи про те пояснене відносно соціалістів тим, що до нового правительства мали уейти в більшії части члени давного правительства, які не давали запоруки мотучого підєму сил задля національної оборони, та широкій демократичній акції.

По повороті митр. Шептицького.

Львів, 11. вересня 1917.

Митрополит і Архикнязь Вільгельм.

Його Васокість Архикнязь Вільгельм привітав учера Митрополита на пероні короткою промовою, в якій заявив, що вітає його іменем Монарха при повороті до рідного краю й митрополитичній ступіні. Митрополит подякував за Монарший привіт, закликаючи, що скористає в першій нагоді, щоб особисто подякувати Монархови за його ласкавість.

Митрополит і УСС.

В імени Українських Січових Стрільців привітала учера Митрополита на пероні делегація, вложена з 8 офіцирів і 2 підхорунжих, якої речником був отаман Гр. Коссак.

Проповідь Митрополита в церкві св. Юра.

Проповідь, яку виголосив Митрополит учера в церкві св. Юра, звучала:

Дорогі брати, вірні і діти! Коли я тому з роки Вас опускав, так я терпів дуже, терпія я не тому, що мене могло ждати щось важкого найтяжшого, бо за віру понести і смерть то річ солодка і пожадана. Хрест, то дерево тверде, то його однак обніме і візьме на себе, той бачить, як з того стятого дерева чудові цвіти розвивають. Я терпів тому, що я не міг рахувати в Вами терпінні. А се биль так великий, що я його глибини передтим не знав. Коли я в часом у в'язниці довідував ся про Ваші терпіння, так я знова терпів страшно, бо не міг з Вами терпінні, ні Вам помоча. Але я вірив, і віра в мені перемогла. Бо розум казав вже не сподівати ся на ніщо, бо нарід просто перестав віддихати, гниув. Та віра побідила. Той поганський безбожний царят розсипав ся в порох, а нарід, що віками був гнетений, якому відобрали віру і мову, встав, жие і глядить в красшу, ясну будучність.

Та і по сей бік, заповідаєт ся для нас краса будучність. По великих і многих хрестях, які є так потрібні, приходять і для нас хрестні дні. Се Вам заповідаю, бо знаю про се і запорукою нам в тім є також, що ми тепер і в Найвишнім Домі маємо своїх приятелів і захоронителів. Тому зиваю Вас, мої брати й вірні діти, засвітити ві мною благодарственну пісню „Тебе Бога хвалим“. Не за мій поворот, хоч я за него Богови покійро вдячний і тішусь ним, та кажу, не за мій поворот дякуймо Богови. Бо коли я знов між Вами і до Вас можу привезти і знов для Вас працювати, то я передєвісім перепрошую всіх Вас і кожного з окрема за те, що я може не дав Вам такого доброго і глибокого привіру, як я новинен був дати. Я обіцяю Вам, що від тепер по літах неволі у відвисканій свободі мої жертви і мою працю я лиш поглублю і ще чистішими привнеси буду. Ми відсвіваймо пісню подяки „Тебе Бога хвалим“ за те, що удержав нас серед тяжких хрестів і ще дає нам можливість даліше працювати Йому на славу, а нам на красшу будучність.

Приняте у митрополита.

Вчера вечером відбуло ся в митрополитичій саляті святочне принятє, в якій взяло участь коло 150 запрошених гостей. Устроюючи — мимові всім з дєроти — се принятє, бажав Митрополит побачити теперішню львівську українську громаду і познакомити з нею Достойного

Гостя Архикнязя Вільгельма, який протягом учера розмовляв з цілим рядом українських діячів.

Нинішне принятє делегацій.

Нині о год. 11 явили ся члени комітету для вшанованя Митрополита Шептицького під проводом д-ра Федака; привітву промову від комітету виголосив проф. Студинський. Опісля прийняв Митрополит депутації від українських товариств, котрих відпоручники складали Митрополитови желаня в нагєди його повороту. Явила ся також депутація селян в Перегінській сященники з ріжних сторін краю.

Від'їзд Архикн. Вільгельма.

Нині о год. 3-10 по полд. Архикн. Вільгельм, котрий від учера був гостем Митроп. Шептицького і замешкав в його палаті, від'їхав до Відня. На його пращанє прибули на перон відпоручники Комітету для авеліченя Митроп. Шептицького, Народного Комітету і інших українських організацій, офіцири українських січових стрільців в атаманами Когаском і д-ром Волошином, богато українських пань з китицями цвітів, гурток шкільної дїтвори, єпископ Боцян та много нашого духовенства з капітулою на чолі. З представників власти прибули намісник гр. Гуїн, командант міста ген. майор Новотни, директор поліції д-р Райнлендер і и.

Пятицять хвиля перед від'їздом поїзду приїхав на дворець Архикнязь Вільгельм з Митрополитом Шептицьким. Українські делегації пань і панів устали ся перед салюновим вєвом. Пані вручили Архикнязеві китиці цвітів а синьо жовтими лентами, а так ємо дівчатка від себе, чим зробили йому очєсидну приємність. Опісля розговорював Архикнязь з дескнми членами української депутації, а коли всїдв до поїзду, дівчатка і пані обкидували його цвітами. Від'їхав пращаний грїжкими окликами „Слава“.

НОВИНИ.

Львів, 11 вересня 1917.

— Президент У. П. Р. Юліян Романчук, віцепрезидент палати послів, приїхав на довший побут до Львова.

— Чого сподівають ся Польки від Митрополита. Україножерний „Kurjer lwowski“, коло якого гуртують ся тепер єшехолопань приносять на приватне Митрополита статю, відомого ренєгата Теофіля Меруновича. Після признає для Митрополита, що він терпів за унію та що завдяки йому злійсят ся може слава Пія IX: „Per vos Rusiani orientem revertendum esse spero“ — читаємо там: „В кождім случаю узяненє і вивезенє Росіянами митрополита буде великої ваги зворотним моментом в його житю. Живемо в часєх великих історичних подій. Отже треба би забути про марні суперечки з передвоєнних часів. А саме коли традиційне становище руського („ruskiego“) митрополита у Львові вважаєт ся рівнозначним з моральним проводом руської („ruskiej“) людности в нашім краю і „Rusini“ радо титулуют своїм митрополитів князями своєї церкви національної, — то кождий, кому любий внутрішній мир в краю, хто тому краєви хоче щєсливої будучности, мусть бажати, щоб поворот о. митрополита Шептицького на його владичий престол у Львові став початком нової ери у співжитю „Rusini“ з Польками і Подяків з „Rusiniami“. Бо високе становище, яке займає о. митрополит Шептицький, дає йому силу і власть до того, щоб він повернув руську („ruska“) справу в Галичині на неві шляхи. В місце малодушної братної межусобіци, якою обіцували собі покористувати ся (тут сконфісована фраза) — ванслявізм російськнй, який тепер збанкрутував, українські обожателі гайдамаччини, а перш усього великі волітки малих партій галицьких і Бог зна хто ще — нехай мастане в „kwesji ruskiej“ ера спокійної, свободної від зависти дискусії, в стилию гіднім традиції нашої історичної мнущини, гіднім великих часів, в яких живемо. Історія почислит ся за заслугу антрополитови Шептицькому, коли від него вийде ключ до того звороту в „ruskiej sprawie“! Той ключ не прїйде без відгомову — ясно!“

— Курсе для управитальон дїтєчнх захоронєн отворений при и. к. жіночій семінарії учельєтської у Львові. Вписи на курс, який відбувати ме ся безплатно, продовжені до 14. с. м. Учениці того курсу одержуют державний патєнт на управитєльки фребельських огордів і захоронєк, які нині так численно закладаєт ся. Українки, які бажали би знайти опісла хосєнну

працю і помогти українським сиротам по українських захоронєках, яких буде небагато що раз більше, нехай записуют ся громадно на згаданій курс.

— Анонція приватної української гімназії в Долині, не Зудучи в силі всім листовно відповідати, подає інтересованим отсею дорогою до відомо, що вписи до приватної української гімназії відбули ся в трєх послїдних днях серпня. Наука розпочала ся дня 3. вересня. З біжучім шкільнім році отворємо класи від I. до VI. Однак мимов того, що наука вже розпочала ся, можуть ще додатково бути ученики прийняті, єли достаточнє оправдають спізнєнє впису. При гімназії отворєно бурсу. Містить ся вона в обшїрїм, а вздорнім льокалі (шість кімнат). В бурсі мешкає з учениками двоє учителів, в руках котрих спочиває нагляд педагогічний. Гадїтво домашнє ведуть сестри Служебницьї св. Йосифа. Се все дає повну запоруку, що бурса вповні відповість всім вимогам. Місячна оплата в бурсі вносить 60 кор. Може однак в шїлости, або в части бути вложена натуральїями. В бурсі є ще 10 вільних місць. Виділ Кружжа У. П. Т. в Долині робить усильні заходи, щоб в днєм 1. жовтня отворити і вий рік приватного учительського семінаря. Зголошеня прийїмає Дирекція гімназії.

— З українських гімназійних курсів у Гмінді. Шкільний рік на українських гімназійних курсах у Гмінді (Дол. Австрія) розпочнєт ся для 17. вересня, с. р. В сей дєнь відорвант ся бого-служенє о 8 год. рано в таборівій церкві. З днєм 18. вересня починаєт ся вже правільна наука. Вступний іспит до I. кл. гімназійної та й до підготовчїюної класи відбуватєт ся в суботу дня 15 вересня с. р. Зголошеня до іспиту та й вписи учеників на курс приймають ся дня 14. вересня. Управа курсів визнає отсею дорогою бувших учеників згаданих курсів, щоб найдаліше до 16. вересня явили ся в таборівій бурсі. Зголошувати ся на згадаї курси можуть також ученики низшої гімназії із сїх повітів краю, де нема української середньої школи, або де вона на разі внаслідок воєнних подій не функціонує. Ученики гміндських курсів дістають повнє удержанє (харч. одж, обу-ву, книжки та добре приміщенє), педагогічний провід і лікарську опіку в таборівій бурсі даром на державний кошт. В першій мїрі повинна користати з цього добродїєства молодіж не-давно відбитих повітів галицької України. Зголошеня треба слати на адресу підписаної управи. — За управу курсів о. д-р Микола Конрад, Гмінда (Gmind, N. O.) Barakentlager.

— Продажа бараболє у Львові. З днєм 10. с. м. почало львівське заведенє апровізійнє в касарні Фердинанда при вул. Городецькій дрібну продаж єсгоричних бараболє по 60 сот. за 1 кг. Одній особі дозволено набувати найбільше 10 кг. денно. До того бараболє продаєт ся у всіх міських склепах, та в будці при площі Краківській і при площі Галицькій.

ПОМЕРЛИ.

Олена в Раковських Каратницьна, жінка о. Івана, пароха Явча, по принятю св. Тайї упокоїла ся в Бозі дня 28. серпня в 33 р. житя. Смерть ся—се жертва війни. Три роки в домі парохійній неустанно перебували війська — то російські, то австрійські і німецькі. Покійна, що тішила ся рідко кріпким здоров'єм, набавила ся тифу, не могла побороти тяжкої недуги. В покійній тратить муж найвірнійшу подругу, 6 дїтїм сиріток найдорожшу матір—старєнкі ведичі найлюбішю дитину, а сестра Меланія Пелемська і брат Йосиф найліпшу сестру, наша суспільність щирю робітницю народну, а громадяни Явча своєю улюблєну дорозницю добродїйку. Покійна відзначала ся рідко гарними прикметами душі, тож загально була всім шанована і люблена. Парохіяни Явча дали правдивий доказ любови своєї добродїї. В часі сла-бости не відступили від лїжка недужої, а на похорон вибрали ся не лиш всі Явчани, але і сєдїни і жінки з сусідних сіл Книгичня, Васичина, Загіря. Дорога до гробу була зрошена слезами всіх учасників сумного обряду похоронного. Похорон провадив о. шамбелян Стефан Городецький. Над могилою виголосив о. шамбелян прєгарну похоронну промову, підносячи заслуги і чесноти покійної. — В. і. п.

Марія Банахова, власнїтелька реальності, упокоїла ся в Белзі 6. с. м., проживши 59 літ. Польїйна, жінка незвичайних родинних чеснот, полишила синів: Дєнєса, народного учителя, д-ра Валєрїяна, адвоката красєвого, Володимира,

КОМУ ПРОПАЛИ ГРОШІ

в той прикрас, що не знав прикрасівро військової причини і вясотрені родив осіб військових, той нехай купить собі книжку, написану Володимиром Мейсакським, яку видає Краєве Господарське Товариство „Сільський Господар“ п. н.:

„Війскові причини і заосмотрення родин осіб військових“.

Одні прикраси: коштів 2 кор. На поручену поштово пересилку треба додати 65 сот. Вислав тільки за готівку.

Канцелярія Краєвого Господарського Тов. „Сільський Господар“ — Львів, вул. Зіморозича ч. 20. І Книгарня Наукового Товариства ім. Шевченка — Львів, Ринок ч. 10. VII 3-5

студента медицини, Евгена, абсолювента гімназії, та неолітка Богдана і доньку письменниці, Катрю Гриневичеву. Туга за помершим два роки тому, як жертва ворожого наїпаду, сином, могодським священником, о. Іваном, загнала її в могилу. — В. Т. п.

ІВАНОВИ ФРАНКОВИ

Складки на монумент-портрет приймає Краєвий Союз Кредитовий у Львові, — число книжочок шадничої 4.000.

ОПОВІСТКИ.

Середа, 12. вересня 1917.
Німі: греко-кат.: Алессанд, Пак. — римо-кат. Гайден.
Вівтра: греко-кат.: П. п. Пр. Д. — римо-кат.: Еггеніт.

З Краєвого Союзу Ревізійного у Львові. Всіх членів Дирекції, Надвірних Рад і Комісії контролюючих, а колиби їх на місци не було, то всіх членів наших союзних стоваришень, просимо безпозволачно подати відомости короткі а докладні про стан їх стоваришень, про стан книг, документів, реальностей, інвентаря та про готівки з поданням хто опікується стоваришенням, під адресою: Союз ревізійний, Львів, Домініканська 11. — Омелян Сасевич. 75А 16-20

Товариство взаїмних обезпечень „Дністер“ просить своїх делегатів, Всч. оо. духовних і взагалі своїх прихильників у відбитій тепер часті Галичини і Буковини, щоби по можности, як найскорше повідомили товариство про стан агенцій і агенційних актів як і про те, чи агент є на місци, а коли його нема — якого лишши звступника, зглядно хто надавав би ся на на ступинка агента, а в кінци, котрий найблизший печетовий уряд є реактивований. Всіх П. Т. агентів, які остали в місци осідку своєї агенції, звивається ся, щоби безпозволачно повідомили про те товариство. І А 3-2

Вписи до української приватної гімназії в Героданці відбувають ся в днях від 1—5 вересня. однак приймається ся ще учеників цілий вересень. Початок шкільного року 6. вересня. Шкільна оплата 150 кор. річно, вписове 10 корон. Приймається ся учеників(ниць) від I—VIII класи. 7-18

Позір Каміниччю! Український повітовий комітет опіки над воєнними сиротами в Камініці струмилівській уряджує дня 16 вересня 1917 великий концерт з товариськими забавками в великій саді „Народного Дому“. Буфет у власнім заряді. Початок о год. 7 вечером. Весь дохід призначений на український захист для воєнних сиріт в Камініці струмилівській. Просить ся о як найчистішшу участь. 2-2

ГЛЯДАЮТЬ СВОЇХ.

Пошуную родичів і ровних Юліана Сомскацький, Veterinar Führich k. u. k. Pferdeheledepital 17. 218 1-5

Хто знав би, де виходять ся о. Василь Чайковський і Оля зі Свинцішких, парох Микола п. Білаче волоше — подасть їх адресу Зянові Білас, жєні вараха в Либохорі п. Васецю важиє. 219 1-1

Нікола Зімон Leutnant k. k. Schützen Regiment 20. VIII. Feldkompanie al 3-жичича ков. чортківського, подає редичкам свою адресу. 210 1-1

Оголошення

ПОЧЕНЕ НІГ

Готуєсь позно спеціальний пудер „Сава“, пакет за 1-20 К. На провінцію вислав тільки за поередом надісланем власности і 60 с. на порто. — Одногок вступити до Ф. FEDER, — Львів, Сикотуська ч. 7. 70 30-30

КАПЕЛЮХИ до перероблювання
приймає салон мод
М. ТОПОЛЬНИЦЬКА
Львів, вул. Колерника ч. 1.
(над втикою М.коляша). 1-10

Під Крилами Церков

Се літературна ластівка, яка вилетіла до нас із закордонної України.
Оповідане дуже інтересне і веселе.
НАПИСАВ ЗАКОРДОННИЙ УКРАЇНЕЦЬ Ю. СТРИЖАВСЬКИЙ.
Ціна 1'50, з пересилкою 1'60.
Замовляти: „Дешеве Видавництво“ Львів, Блякарська 18. II. пов. (ганок).

Лекцію на провінції до шкіл гімназійних або народних приїму. — Левицька, Львів, вул. Те. 211 2-2

Парохія не знищена, при гостиниці, 58 м. доброго поля, 600 душ, не вимагаюча праці а обална, 3 км до стації, до замка. Згловшена прийме до кінца вересня: Уряд парохійний Молодичьке, п. Бор. тивки над Дністром. 210 3 3

Сторож потрібний до Українського Академічного Дому — грамотний, а слюсарством. Довідувати ся: Чарнецького 26, канцелярія друкарні. 212 3-3

ДЕНТИСТ
Д-р ЯКІВ ОФФЕ
ДЕНТИСТИЧНО-ТЕХНІЧНА РОБИТНЯ
ул. Галицька 21, дім від золотим когутом
д-ра Ватлябана. 189 3-10

Женщина вірна, працююча, добра господарка, знаюча ся добре на господарстві сільським і домашнім, глянє місця у старшого священника. Львів, Клепарівська 9. у п. Пєаджової II п. 216 1-2

Учителки пошуную на село до трьох дітєв, вимагаю української консервації і гол на фортепьяно. Утримає і 60 кор. місячно. Григорія Урбанович, Стрилки. 221 1-2

До бухгалтерії і німецької переписки

приймає зараз помічника (цю)
Книгарня Наук. Товариства ім. Шевченка
у Львові, Ринок 10 — Платня після умови. 209 3-3

ТЕКЛЯ КЛЕМПА в'єз масажистка
у Львові, ул. Брлеровська ч. 6. I. п.
виконує усе масажі і гідропаті, ставляє баньки і пєрки після ордації В. П. лікарів. 215 1-2

ФУТРА мужеські, жіночі, до подорожі, вкошанські, куртки і гарітура футрян і великим виб-рї продаю дуже корисно.
Купую ношені футра, та сирі лєса, хтірі куав. **О. Влофф**,
ул. Нілінського 1, коло Банку Уайон.
201 4-5

СИТАРІ І МЛИНАРІ

Дротяні сітки на решета і сита | Шовкова газа і дротяна на пуглї
І. КОНРАД
Львів, ул. Народя Людвика ч. 35.

ШТУЧНІ ЦВІТИ
поручає
Стефанія Погорецька
в Стрию.
27 1-5

До відбудови
Вапно, цемент, гіпо, дахіяни, папу, як також усе матеріали будівельні - - - поручає фірма
Братя Мунд
Львів, ул. Сикотуська ч. 23.
XVI 1-2

На відбитій території

положені господарсько торговельні спілки і філії Т-ва „Сільський Господар“ мають:
1) зголоситись безпозволачно в місцевих створостах, щоби обняти викупно збіжжя і барвиль та заосмотрене повіта средствами поживи.
2) вислати с'їчас до Львова свого делегата з інструкціями в господарських справах, довільна подорож дає місцева етапна команда.
Всіх ідучих через ті місцевости просимо отсе число часописи доручити інтересованим інституціям і людем. VI 9-9

КРАЄВИЙ СОЮЗ
Господарсько-Торговельних Спілок
Львів, вул. Зіморозича ч. 20.

П. Ученики знадуть приїздени при старшій бєргентній родині а вістою або без. Сєврюкєвска ч. 3. II п. Покіє фронтонї. 203 3-3

КОНКУРС.

В виду освобождения дальших частий сїдної Галичини оголошується додатковий конкурс на прийняте хлопців до безплатної бурси Стєвропільського Інститута.

Хлопці повинні мати скінчену 2. або бодай I. класу гімназійну, або виділову, а рівночасно безуспішно металічний високий сопря, досконалий музикальний слух, та набуту вже заразу в хоральнім спілі.

Дальші услівя: 13 рік життя, гр. кат. обряд, українська народність, відповідна скількість одежи, біля та обузи, книжки до науки і власна постіль в добрім стані.

Подані питомці при долученю відливі метрики хресту, свідочтв шєвільних і убожества вносити належить до 15 9 1917, а по пробі голосу і слуху, та огляченю стану здоровля послїдує рішенє що до прийнята.

Львів, дня 4. вересня 1917.
За Стєвропільський Інститут
Д-р Федяк, сеніор.
194 2-2

Найкрасші оповіданя, сміховинни та співомовки.

Деопть книжочок за кор. 4-16. ціна

1) Оповіданя і сміховинки Олекси Сторожєнка	44 с.
2) Нові часи, опов. О. Маковєя	44
3) Кармєлюк, оповід. М. Вовчка	44
4) Оповіданя Федьковича: 1) Три як рідні брати, 2) Олришок	44
5) Приказки і байки Ст. Руданського	44
6) Співомовки	44
7) Оповіданя М. Вовчка 1) Ковчак 2) Чумац 3) Сєвєкруха	44
8) Оповіданя М. Вовчка 1) Сєстра 2) Сон	44
9) Пєпєкотинполе — оповіданє Квітки-Основьяненка	44
10) П. Куліш: Ориси, Давнє горє Степова могила	20

Замовленя і рівночасно гроші вислати до Канцелярії Товариства „ПРОСВІТА“ у Львові, Ринок ч. 10.
На порто звичайне треба додати при замовленю всіх книжок 30 сот., а на поручене 65 сот.
У с 3-2